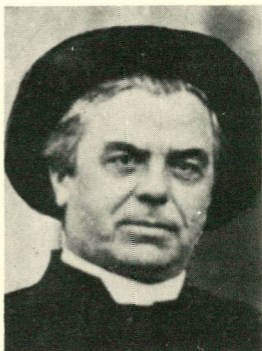

HEE, Alfons van, taalkundige en literator (Lo 3 april 1846 - Moere 28 mei 1903).

Tot priester gewijd te Brugge in 1873, leraar te Roeselare (1873-'76), coadjutor te Alveringem (1876), kapelaan te Wijtschate (1876) en te Langemark (1885), pastoor te Moere (1900). Te Roeselare behoorde hij tot de vriendenkring van Hugo Verriest, telde Edward Vermeulen onder zijn leerlingen en droeg het zijne bij tot de ontwaking van de Westvlaamse studentenbeweging.

Van Hee verzamelde woorden voor het Westvlaamsch Idioticon van L.L. de Bo en werkte mee aan Gezelles Loquela. Zijn voornaamste werk is nochtans niet van taalkundige aard; het bestaat uit gedichten, blijspelen, humoristische verhalen en anekdoten, die dikwijls naamloos verschenen zijn of ondertekend met een van zijn pseudoniemen: Jan Spanooghe, Ritsen of Die Vlaeghe, in de Almanak van de leerende Jeugd van Vlaanderen, De Vlaamsche Vlagge, Kwaepenninck en De nieuwe Tijd. Van Hee was lid van de Gilde van Sinte Luitgaarde en van De Swighenden Eede, sinds zijn ontstaan omstreeks 1880. Zo werd hij hoofdredacteur van 't Manneke uit de Mane (1881), de beroemde almanak die door dat geheim genootschap met flamingantische bedoelingen opgericht werd, en bleef het tot aan zijn dood. De dagklapper die hij erin schreef en enkele van zijn verhalen werden herhaaldelijk herdrukt. Hij zelf heeft nooit in boekvorm gepubliceerd.

LITERATUUR: H. Verriest, *Twintig Vlaamsche Kcppen* (1901, p. 53-60); - H. de Gryse, *Pastoor Van Hee* (1945); - Karel M. de Lille, *Alfons Van Hee* (1963).

ANDRE DEMEDTS